

Sygn. akt II K 977/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący: SSR Karolina Wołoszczuk

Protokolant: Barbara Lesiak

po rozpoznaniu w dniach 19 listopada 2012r., 05 grudnia 2012r., 27 lutego 2013r. i 08 kwietnia 2013r. sprawy karnej

I. M.

urodzonego (...) w Ż., syna P. i J. z domu S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 lipca 2012 roku w Ś. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości- 4,40 promila (I badanie) i 4,00 promila (II badanie) zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki O. (...) o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

I. oskarżonego **I. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, że przyjmuje, że w chwili czynu oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 4,4 promila alkoholu we krwi, tj. występku z art. 178 a § 1 kk i za ten czyn na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **I. M.** w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **I. M.** zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka od oskarżonego **I. M.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzystu) złotych;

V. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt I kary pozbawienia wolności na wypadek zarządzenia jej wykonania, zalicza oskarżonemu **I. M.** okres jego zatrzymania od dnia 30 lipca 2012 roku do dnia 01 sierpnia 2012 roku.

VI. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego w pkt III środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonego od dnia 30 lipca 2012 roku;

VII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania i zobowiązuje go do uiszczenia 60 złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 lipca 2012 roku oskarżony I. M. przyjechał służbowym (...) o numerze rejestracyjnym (...) do Ś. załatwić sprawę u komornika sądowego. Z uwagi na niepomysłny przebieg tejże wizyty, oskarżony udał się samochodem do I. i zakupił bliżej nieustalony co do ilości i rodzaju alkohol, w tym mocne dziewięcioprocentowe piwa, które zaczął spożywać już na parkingu przy sklepie. Następnie od około godziny 16:00 oskarżony przebywał na Placu (...), gdzie na pace swojego służbowego auta w dalszym ciągu pił napoje alkoholowe. Po krótkim czasie I. M. przeszedł na tylne siedzenia pojazdu, gdzie przebywał do około godziny 21:00. Wówczas to chwiejnym krokiem okrążył samochód z lewej strony, wsiadł na miejsce kierowcy i ruszając gwałtownie pod prąd odjechał w stronę ulicy (...). Zdarzenia na Placu (...) obserwował z okna swojego mieszkania M. P., który spisał numer rejestracyjny auta i o 21:08 powiadomił telefonicznie o zajściu Komendę Powiatową Policji w Ś..

Dowód:

- zeznania świadka M. P.- k. 3-4, 56v-57;
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego- k. 9-9v, 55-55v;
- pismo KPP w Ś. z dnia 20.12.2012r.- k. 70;
- wydruk z Elektronicznej K. (...) Dyżurnego z dnia 30.07.2012 r.- k. 71.

Tego samego dnia około godziny 22:00 D. S., wracając ulicą (...) do domu, spostrzegła zaparkowany na chodniku pomiędzy drzewami dostawczy samochód marki O. z wyłączonym silnikiem, lecz zapalonymi światłami. Gdy podeszła do pojazdu dostrzegła, że na miejscu kierowcy znajduje się mężczyzna, z którym jednak nie udało jej nawiązać się kontaktu. Mężczyzna, którym okazał się być oskarżony, sprawiał jej wrażenie nietrzeźwego i trzymał w ręku ciemną puszkę. D. S. stała dość daleko od strony pasażera w związku z czym nie wyczuła od niego alkoholu, jednakże postanowiła zadzwonić po Straż Miejską, a następnie powiadomiono Policję. Po chwili na miejscu zdarzenia pojawił się patrol w osobach post. T. K. oraz post. M. S.. Policjanci potwierdzili, że znajdujący się tam samochód to O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego to dotyczyło wcześniejsze zgłoszenie z godziny 21:08. Funkcjonariusze zauważyli przy tym uszkodzenie jego prawej przedniej felgi oraz sprawdzili, iż maska samochodu była jeszcze ciepła. W pojeździe znajdował się oskarżony w stanie niekomunikatywnym, czuć było od niego wyraźną woń alkoholu, a na podłodze leżały puszki po piwie mało znanej marki. Poza oskarżonym oraz świadkiem D. S. policjanci nie spostrzegli w pobliżu żadnych osób trzecich. Wezwano karetkę pogotowia, która przetransportowała oskarżonego do Szpitala (...) w Ś.. Tam w godzinach 23:10 oraz 00:18 dwukrotnie pobrano od I. M. krew celem poddania badaniom na zawartość alkoholu. Po wyrażeniu przez lekarza prowadzącego zgody oskarżony został następnie przetransportowany do Pomieszczenia dla Osób Zatrzymanych, a przed osadzeniem zbadano jego stan trzeźwości za pomocą urządzenia Alkomat. Stan komunikatywności I. M. poprawił się na tyle, iż funkcjonariuszom udało się o godzinie 00:46 poprawnie przeprowadzić czynność, a urządzenie zanotowało wynik stężenia alkoholu w wysokości 3,23 ‰. Wykonane przez Laboratorium Kryminalistyczne opinie z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu etylowego w próbce krwi wykazały, iż o godzinie 23:10 we krwi oskarżonego znajdowało się 4,4 ‰, zaś o godzinie 00:18 - 4,0 ‰ alkoholu etylowego. W chwili przeprowadzania czynności ustalających stan trzeźwości I. M., znajdował się on już w fazie eliminacji alkoholu z organizmu.

Dowód:

- zeznania świadka D. S.- k. 34-35, 56;
- zeznania świadka T. K.- k. 31-33, 56v;
- zeznania świadka M. S.- k. 37-38, 57v;
- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym- k. 2;

- protokoły pobrania krwi z godz. 23:10 oraz 00:18- k. 15, 18;

- opinie nr H - V - AL. - 5480 - (...) oraz H - V - AL. - 5480 - (...) z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu etylowego w próbce krwi- k. 14, 17;

- opinia sądowno - lekarska z 08.12.2012 r.- k. 68-69;

- ustna uzupełniająca opinia biegłego M. B. z dnia 08.04.2013 r. – k. 90-91;

Oskarżony I. M. jest kawalerem, ojcem jednego dziecka w wieku dwóch miesięcy. Z wykształcenia jest elektronikiem, aktualnie zatrudniony na stanowisku automatyka z wynagrodzeniem (...) zł brutto. Nie był w przeszłości karany sądownie.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze- k. 9;

- dane o karalności oskarżonego- k. 10.

Oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, niedorozwój umysłowy, ani na inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. U oskarżonego występują natomiast zaburzenia adaptacyjno- sytuacyjne związane z trudnościami życiowymi. T. criminis I. M. znajdował się w stanie upojenia alkoholowego zwykłego, którego skutki i następstwa mógł w pełni przewidzieć; w stosunku do zarzucanego mu czynu warunki z art. 31 § 1 i 2 kk nie zachodzą.

Dowód:

- opinia sądowno- psychiatryczna z dnia 11.09.2012 r.- k. 24-26.

Oskarżony I. M. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnionego czynu i wyjaśnił, że po wizycie u komornika udał się do sklepu (...) w Ś., gdzie kupił piwa, a następnie na parkingu wypił 5 piw mocnych 9 %. Oskarżony dodał, że ma luki w pamięci i nie zamierzał kierować samochodem a jedynie przespać się i następnego dnia pojechać do pracy. W toku rozprawy głównej oskarżony zmienił jednak swoje wyjaśnienia, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i stwierdził, że ze zdarzenia nic nie pamięta. Podkreślił również, iż wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego były nieprawdziwe i złożone pod wpływem nacisków ze strony policjantów, którzy wmówili mu, jakoby potracił dziecko a jego służbowy samochód spłonął.

wyjaśnienia oskarżonego I. M.- k. 9-9v, 55-55v.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle przeprowadzonych na rozprawie głównej dowodów sprawstwo i wina oskarżonego I. M. w zakresie przypisanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie zeznań świadków M. P., D. S., T. K. i M. S. oraz dowodów w postaci wyników badań próbek krwi oskarżonego, protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu z dnia 31.07.2012 r., opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej M. B. oraz biegłych psychiatrów. Sąd jedynie w niewielkim zakresie posiłkował się wyjaśnieniami złożonymi przez oskarżonego I. M. w postępowaniu przygotowawczym.

W ocenie Sądu bardzo istotne w sprawie zeznania złożył M. P., który obserwował zachowanie oskarżonego począwszy od około godziny 16.00 do czasu jego odjazdu z Placu (...), kiedy zawiadomił o powyższym policję. Z zeznań świadka wynika wprost, że szczególnie zachowanie oskarżonego wzbudziło zainteresowanie, a wręcz zaniepokojenie świadka. Oskarżony bowiem przez kilka godzin począwszy od około godziny 16.00 przebywał na Placu (...), gdzie spożywał

alkoholu w samochodzie bądź na „pace” samochodu, a następnie uruchomił silnik i ruszył „z piskiem opon pod prąd”, co spowodowało, że M. P. niezwłocznie zawiadomił policję. Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom złożonym przez świadków M. P., jak również D. S., która wracając z pracy około godziny 22.00 zauważyła samochód oskarżonego stojący z włączonymi światłami na ul. (...) i z uwagi na dziwne zachowanie oskarżonego i brak kontaktu również zawiadomiła policję. Wskazane osoby są dla oskarżonego osobami całkowicie obcymi i nie posiadają osobistego zainteresowania w obarczaniu go odpowiedzialnością karną w niniejszym procesie. Ponadto ich wypowiedzi uznać należy za spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające. Co prawda świadek M. P. zeznając na rozprawie głównej, z uwagi na znaczny upływ czasu, nie posiadał już pewności wykazywanej uprzednio w postępowaniu przygotowawczym co do daty oraz godziny zdarzenia, jednakże wątpliwości te ostatecznie rozwiały raporty bazy danych Elektronicznej K. (...) Dyżurnego. Wynika z nich, że mężczyzna z telefonu należącego do M. P. zawiadomił policję i w ten sposób po zatrzymaniu oskarżonego ustalono osobę, która zgłosiła interwencję. Oczywistym przy tym jest to, że świadek zeznając w tym samym dniu niecałe 2 godziny po zdarzeniu będzie lepiej pamiętał jego przebieg, aniżeli słuchany po upływie przeszło pół roku. Sąd również sprawdził, czy w dacie podanej przez świadka miało miejsce podobne zgłoszenie, ale możliwość pomyłki należy wykluczyć z uwagi na brak tego typu zgłoszeń w innych datach (k. 72-74).

Nie budzą zastrzeżeń Sądu również zeznania złożone w toku postępowania przez funkcjonariuszy T. K. oraz M. S.. Dokonane przez nich spostrzeżenia korespondują z wypowiedziami pozostałych świadków, uzupełniając tym samym całokształt zdarzeń z dnia 30 lipca 2012 r.

Na częściowe jedynie uznanie zasługują natomiast złożone w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnienia oskarżonego. Za zgodne z rzeczywistością Sąd uznał wypowiedzi o spotkaniu z komornikiem, zakupieniu alkoholu w sklepie (...) oraz jego spożywaniu jeszcze na parkingu przed sklepem. Nie zasługiwały na uwzględnienie jednakże wyjaśnienia I. M. w zakresie całkowitej ilości spożytego tego dnia przezeń alkoholu. W tym zakresie wykluczała je opinia biegłego, zgodnie z którą uzyskanie 4,4 ‰ alkoholu etylowego wymaga wypicia przez oskarżonego co najmniej 4 litrów piwa dziewięcioprocentowego. Sąd nie dał wiary również częściowej autoamnezji oskarżonego, na którą powoływał się w toku postępowania przygotowawczego. Tego typu wyjaśnienia oskarżonego uznane zostały za próbę usprawiedliwienia okoliczności prowadzenia przezeń samochodu w stanie nietrzeźwości, co wobec zakwalifikowania przez biegłych jego upojenia alkoholowego jako zwykłego i tak nie mogłoby jednakże odnieść pożądanego rezultatu w sferze odpowiedzialności karnej. Co więcej, biegli z zakresu psychiatrii wykluczyli, ażeby ewentualna autoamnezja oskarżonego mogła być spowodowana zaburzeniami jego ówczesnego stanu zdrowia, co jest tym bardziej wiarygodne jeśli zważyć na twierdzenia oskarżonego przed Sadem, że w dniu zdarzenia nie zażywał żadnych leków. Tym samym za niewiarygodne uznać należało również wyjaśnienia I. M. składane w toku postępowania sądowego. Jego twierdzenia o całkowitym braku w pamięci zajścia z dnia 30 lipca 2012 r. i prowokacji ze strony Policji nie znalazły żadnego potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym, a wobec wcześniejszych jego wypowiedzi podczas przesłuchania oraz badania psychiatrycznego jawią się jako tym bardziej nieprawdopodobne.

Nie istnieją podstawy ażeby podważać również dokonane w sprawie pozostałe czynności dowodowe, zwłaszcza pomiary stężenia alkoholu we krwi i wydychanym powietrzu oskarżonego, jak również opinie wydane przez powołanych w sprawie biegłych. W szczególności biegły M. B., w sposób szczegółowy i wyczerpujący odpowiedział na wszelkie pytania zarówno sądu, jak i stron, zaś jego opinię należy uznać za w pełni wiarygodną.

Zważywszy na całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego nie może budzić najmniejszych wątpliwości, iż w dniu 30 lipca 2012 roku pomiędzy godziną 21:00 a 22:00 I. M., będąc w stanie nietrzeźwości, prowadził w ruchu lądowym samochód marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Oskarżony widziany był bowiem jak chwiejnym krokiem wsiada do tegoż pojazdu i łamiąc przepisy o ruchu drogowym odjeżdża w stronę ulicy (...). Ponadto oskarżony przyznał się w postępowaniu przygotowawczym do wypicia wcześniej mocnych piw o bliżej nieustalonej nazwie, widziany był na pace swojego samochodu w trakcie ich spożywania, zaś podczas interwencji Policji oskarżony siedział po stronie kierowcy a patrol znalazł na podłodze auta puste puszki po piwie. Również uszkodzenie pojazdu oraz pozostawienie niezgaszonych świateł świadczą o stanie, w jakim znajdował się jego kierujący. W trakcie całego zdarzenia świadkowie nie zaobserwowali przy tym żadnych osób trzecich, które mogłyby kierować autem zamiast oskarżonego. Osób takich nie wskazał również sam I. M.. Stężenie alkoholu wykazane podczas pierwszego badania

krwi oskarżonego nie mogło przy tym powstać na skutek jego upojenia już po zaparkowaniu pojazdu na ulicy (...). Wskazać bowiem należy, iż oskarżony zaprzestał jazdy na krótko przed pojawieniem się świadka D. S. oraz funkcjonariuszy policji tj. godziny 22:00, o czym świadczy ciepła jeszcze maska samochodu, na co wskazał świadek M. S. (k. 57). Oczywiście przy tym jest to, że skoro maska samochodu była jeszcze ciepła oskarżony musiał w niedługim czasie przed przybyciem D. S. a następnie patrolu policji prowadzić samochód (samo pozostawienie włączonych świateł przy zgaszonym silniku absolutnie nie powoduje nagrzewania silnika, a tym samym odczucia ciepła na masce samochodu). Co więcej dłuższe pozostawianie samochodu z wyłączonym silnikiem ale włączonymi światłami powodowałoby trudności z uruchomieniem pojazdu, a takich trudności nie stwierdzono. Jak stwierdził natomiast biegły M. B. celem uzyskania o godzinie 23:10 stężenia alkoholu w organizmie na poziomie 4,4 ‰ przy założeniu, że oskarżony wcześniej nie spożywał alkoholu, I. M. musiałby wypić w tymże krótkim czasie tj. od około godziny 21.10 (już po odjechaniu z Placu (...)) do godziny 22.00, a zatem do czasu przybycia patrolu (oczywistym jest, że od tej godziny do czasu I badania oskarżony nie spożywał żadnego alkoholu) około 1 litra alkoholu wysokoprocentowego np. wódki. Nie znaleziono przy tym zarówno w samochodzie, jak i jego pobliżu żadnych butelek po tego typu trunkach, co dodatkowo wyklucza powyższą teoretyczną ewentualność.

Osobnej analizy wymaga natomiast ustalona przez Sąd wysokość stężenia alkoholu etylowego w organizmie oskarżonego w chwili prowadzenia przezeń wskazanego powyżej pojazdu. Jak wynika z przedstawionej przez biegłego opinii, w okresie pomiędzy 23:10 a 00:46 (tj. pierwszym i ostatnim pomiarem) stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego systematycznie spadało. Powyższe jednoznacznie świadczy o tym, że I. M. znajdował się już wówczas w fazie eliminacji alkoholu z organizmu. Mając powyższe na uwadze, biegły dokonał badania retrospektywnego, w którym ustalił, iż o godzinie 21:00, a więc w momencie kiedy świadek M. P. zaobserwował jak oskarżony odjeżdża O. (...) w stronę ulicy (...) mógł mieć stężenie alkoholu w organizmie na poziomie nawet 4,8 ‰. Zważywszy jednak na fakt, iż w sprawie nie da się ustalić w jakim etapie fazy eliminacji alkoholu z organizmu znajdował się I. M. w momencie dokonania pierwszego badania o godzinie 23:10 (oskarżony bowiem nie podał wiarygodnych ilości i rodzaju spożytego alkoholu oraz przedziału czasowego w którym alkohol był spożywany, zaś dane wynikające z obserwacji M. P. są w tym zakresie niewystarczające), Sąd przyjął w tym zakresie na korzyść oskarżonego, iż w końcowym momencie prowadzenia pojazdu stężenie to wynosiło 4,4 ‰. Jest to bowiem wartość najbliższa końcowemu momentowi prowadzenia pojazdu przez oskarżonego, który nastąpił na trochę ponad godzinę wcześniej. Zakładając nawet, iż oskarżony znajdował się o godzinie 23:10 na początku fazy eliminacji alkoholu, to biorąc pod uwagę również czas potrzebny na fazę wyrównywania stężeń, stan nietrzeźwości I. M. w momencie prowadzenia pojazdu nie mógł się istotnie różnić i mógł być wyższy, ale na pewno nie był niższy niż 4,4‰ alkoholu we krwi.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd stwierdził, że swoim zachowaniem oskarżony I. M. wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 178a§1 kk. Zgodnie z przepisem art. 115§16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, a zatem wyniki badania oskarżonego jednoznacznie potwierdziły jego stan nietrzeźwości w wysokości kilkukrotnie wyższej od akceptowalnego przez przepisy prawa karnego stężenia. Oskarżony samodzielnie kierował przy tym samochodem marki O. (...) po drogach publicznych w Ś., w tym poruszał się po centrum miasta ulicami (...), czym zrealizował pozostałe znamiona strony przedmiotowej stypizowanego w powyższym przepisie czynu zabronionego. I. M. pozostawał przy tym w pełni świadom spożywanego przezeń alkoholu, jego ilości i rodzaju oraz stanu nietrzeźwości do jakiego prowadzi jego spożycie. Stopień dojrzałości i rozwoju psychicznego oskarżonego, jego wcześniejsze kontakty z alkoholem nie pozwalają bowiem na dokonanie odmiennych ustaleń w tej mierze. Oczywiście jest zatem dla Sądu, iż oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim, a więc pomimo świadomości spożywanego na krótko wcześniej alkoholu chciał prowadzić samochód, którym przyjechał do Ś. na spotkanie z komornikiem sądowym.

Oskarżonemu I. M. należy przypisać winę, albowiem żadna z okoliczności ją wyłączających po stronie oskarżonego nie występuje. Biegli psychiatry w opinii z dnia 11 września 2012r. w sposób jasny i precyzyjny przedstawili bowiem stan zdrowia oskarżonego, stwierdzając przy tym, iż tempore criminis znajdował się w stanie upojenia alkoholowego

zwykłego którego skutki i następstwa znał I. M. dobrze z doświadczenia życiowego i mógł je w pełni przewidzieć. W stosunku do zarzucanego czynu nie zachodzą warunki wyłączające poczytalność oskarżonego.

Sąd wydając wyrok w niniejszej sprawie kierował się zasadą swobodnej oceny dowodów, której ramy muszą być określone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego i regułami logicznego myślenia, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność orzeka w sprawie. W konsekwencji oceniając zachowanie oskarżonego pod kątem realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego Sąd zważył, iż I. M. swoim działaniem w pełni wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 kk i jego wina została udowodniona.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu na podstawie przepisu art. 178a § 1 kk karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby lat 2 (dwóch).

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami opisanymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 kk i art. 58 § 1 i 2 kk i wziął w szczególności pod uwagę zarówno obiektywne elementy społecznej szkodliwości, takie jak: rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnionego przestępstwa, które było zagrożeniem dla innych uczestników ruchu drogowego oraz powszechność przestępstw z art. 178a § 1 kk, które są plagą polskich ulic. Jako okoliczność obciążającą należy uznać przede wszystkim wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego oraz związaną z tym bardzo ograniczoną możliwość prawidłowej reakcji na ewentualne zdarzenia na drodze oraz fakt poruszania się w centrum miasta, jego głównymi ulicami oraz zachowanie poprzedzające zdarzenie, tj. długotrwałe spożywanie alkoholu. Oskarżony miał zatem świadomość, że będzie prowadził samochód, skoro nie mieszka na terenie Ś., a samochód który przyjechał jest samochodem służbowym. Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał uprzednią niekaralność oskarżonego oraz fakt, że kierował samochodem już po godzinie 21:00 - a zatem potencjalne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego nie było wysokie. Mając jednak na względzie bardzo wysokie stężenie alkoholu u oskarżonego Sąd uznał, że wymiarzenie kary grzywny bądź ograniczenia wolności będzie raziło swoją łagodnością. Mając na uwadze fakt, iż oskarżony nie był wcześniej karany, nie jest osobą zdemoralizowaną, pracuje i ma na utrzymaniu córkę, a zachowanie jego miało charakter incydentalny, Sąd uznał za wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa, warunkowe zawieszenie jej wykonania na minimalny okres próby dwóch lat. Orzeczona w sprawie niniejszej warunkowo zawieszona kara pozbawienia wolności pozwala przypuszczać, iż spełni ona wobec I. M. cele wychowawcze i zapobiegawcze, utwierdzając w przeświadczeniu, że przestępstwo nie popłaca i nie można uniknąć za nie odpowiedzialności karnej. Ponadto będzie dla oskarżonego przestrogą przed dalszym przekraczaniem granic obowiązującego porządku prawnego, dając przy tym społeczeństwu wyraz negatywnej oceny tego typu zachowań. Orzeczenie środka karnego – zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym – w wypadku oskarżonego ma charakter obligatoryjny (art. 42 § 2 kk). Dlatego też, biorąc wszystkie w/w okoliczności, a przede wszystkim stopień nietrzeźwości oskarżonego – Sąd uznał, że orzeczenie wspomnianego zakazu w wymiarze trzech lat będzie właściwe oraz zapewni realizację celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do skazanego. W ocenie Sądu, jest to zakaz dostatecznie dotkliwy, który spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę, jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą pozbawionym wyobraźni, niedyscyplinowanym oraz umyślnie naruszającym zasady ruchu drogowego. W oparciu o art. 49 § 2 kk Sąd zasądził od I. M. świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzystu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, co stanowi dodatkową dolegliwość dla sprawcy i czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu w pkt I kary pozbawienia wolności, na wypadek zarządzenia jej wykonania, Sąd zaliczył okres jego zatrzymania od dnia 30 lipca 2012 r. do dnia 01 sierpnia 2012 r.

Na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego oskarżonemu środka karnego Sąd zaliczył okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 30 lipca 2012 roku.

Mając na względzie sytuację materialną oskarżonego, który pracuje i uzyskuje stały dochód, Sąd na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zmianami) zasądził od I. M. na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania i zobowiązał go do uiszczenia 60 złotych tytułem opłaty.